

מ"ת 60561/05/16 - מדינת ישראל נגד רפאל ויצמן (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

29 יוני 2016

מ"ת 60561-05-16 מדינת ישראל נ' ויצמן(עציר)

לפני כבוד השופטת שוש שטרית

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד רוזין אדרי ועו"ד שרון לוי

נגד

המשיב

רפאל ויצמן (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד אמיר ברק בשם עו"ד ורד אברהם

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

המבקשת עותרת למעצרו של המשיב נגדו הוגש כתב אישום האוחז 6 אישומים בעבירות של גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב, קבלת דבר במרמה, התפרצות למגורים וגניבה.

1. על פי המתואר באישום הראשון, בתאריך 6.8.2015 סמוך לשעה 11:59 גנב המשיב כרטיס חיוב השייך לאילה תעזי (להלן: **המתלוננת**) בכך שעצר את רכבה לאחר שיצאה **מסופר מחסני השוק הנמצא ברח' האורגים בבאר שבע** ואמר לה שיש לה **נזילה מהרדיאטור** וסימן לה לעצור בצד וסמוך לאזור התעשייה האווירית. לאחר שעצרה פתח המשיב את מכסה המנוע של הרכב, עשה עצמו כמתקן דבר מה ולאחר מכן ביקש מהמתלוננת שתצא מרכבה ותשפוך מים למנוע. בשלב זה נכנס המשיב לרכב כאשר מכסה המנוע המורם מסתיר את מעשיו ברכב, אז נטל מארנק המתלוננת שהיה מונח על מושב הרכב את כרטיס החיוב. סמוך לאחר מכן ביקש ממנה מספר הטלפון על מנת שקרוב משפחה שלו ייצור עמה קשר ויחליף לה את הפקק של הרדיאטור.

בהמשך היום, סמוך לשעה 17:50 התקשר המשיב למתלוננת, הציג עצמו כנציג חברת אשראי ואמר לה שכרטיס האשראי שלה נגנב ועליה למסור לו את הקוד הסודי על מנת שיוכל לבטל את הכרטיס הגנוב, וזאת עשתה כדבריו. לאחר המתואר לעיל, השתמש המשיב בכרטיס החיוב של המתלוננת בכך שמשך באמצעותו ועל פי הקוד שמסרה לו וכך, משך ביום 6.8.2015 2,500 ₪ ממכשיר כספומט של בנק הפועלים ברח' העצמאות בבאר שבע; ביום 7.8.2015 משך עוד 2,500 ₪ מכספומט במרכז אורן; ביום 8.8.2016 משך סכום של 2,500 ₪ בשד' טוביהו; ביום 9.8.2015 משך סכום של 2,500 ₪ במרכז אורן וביום 10.8.2015 משך סכום של 2,500 ₪. את המשיכות בסך כולל של 12,500 ₪ ביצע המשיב באמצעות אחרים שזהותם אינה ידועה למבקשת.

על פי העובדות באישום השני, בתאריך 20.8.2015 בסמוך לשעה 14:00 גנב המשיב כרטיס חיוב השייך לטובה נעמי נהון (להלן: **המתלוננת**) בכך **שהמתין לה ביציאה מהחנות "טיב טעם"** בבאר שבע וכאשר הבחין בה נוסעת ברכבה דפק על שמשת הרכב וסימן לה לעצור, תוך שהוא אומר לה **שיש נזילה מהרכב**. פתח את מכסה המנוע ועשה עצמו בודק חלקים שונים במנוע, לאחר מכן ביקש מהמתלוננת לצאת מהרכב ולהגיד לו מה היא רואה כשהוא לוחץ על הגז ואז נכנס אל תוך הרכב כאשר מכסה המנוע מסתיר את מעשיו ברכב ואז נטל את כרטיס האשראי של המתלוננת, אשר היה בארנקה. מיד לאחר מכן, אמר לה שחבר שלו יביא לה מכסה לרדיאטור ולצורך כך היא נתנה לו את מספר הטלפון שלה.

סמוך לאחר המתואר לעיל, התקשר המשיב אל המתלוננת, הציג עצמו כנציג חברת האשראי ואמר למתלוננת שנעשו שימושים בכרטיס האשראי שלה וביקש ממנה לבדוק אם כרטיס האשראי ברשותה ולאחר שזו גילתה שהכרטיס איננו, ביקש ממנה המשיב את הקוד הסודי על מנת לבטל את הכרטיס והמתלוננת מסרה לו את הקוד. זמן קצר לאחר המתואר לעיל, השתמש המשיב בכרטיס החיוב של המתלוננת בכך שמשך ממכשיר בנקט הנמצא בבנק הפועלים ברח' העצמאות בבאר שבע סכום של 4,000 ₪ ומיד לאחר מכן בשעה 19:10 משך מאותו כספומט עוד 1,000 ₪. את המשיכות ביצע המשיב באמצעות אחר שזהותו אינה ידועה למבקשת.

על פי העובדות באישום השלישי בתאריך 26.8.2015 סמוך לשעה 09:30 גנב המשיב כרטיסי חיוב השייכים לרוז בריילן (להלן: **רוז**) בכך **שלאחר שהמתלוננת סיימה את קניותיה בסופר מחסני השוק ברח' האורנים בבאר שבע ונכנסה לרכבה**, הודיע לה המשיב כי יש לה **נזילה של מים** וביקש ממנה לעצור על מנת שיעזור לה לטפל בתקלה. המשיב הכווין את המתלוננת לאזור התעשייה האווירית שם החנתה את רכבה בצד, פתח את מכסה המנוע של הרכב ועשה עצמו בודק דבר מה ברכב, כשלאחר מכן ביקש מרוז שתשפוך מים על המנוע והוא נכנס אל תוך הרכב, משם נטל שני כרטיסי חיוב שהיו בתיקה של המתלוננת שהונח על המושב ברכב. מיד לאחר מכן, יצא המשיב מהרכב ואמר למתלוננת כי יש לה בעיה גם באחד המגבים והבטיח לתקן אותו סמוך לביתה, ולצורך כך, ביקש ממנה את מספר הטלפון בבית.

על פי העובדות באישום הרביעי סמוך לאחר המתואר באישום השלישי הגיע המשיב לביתה של רוז ובהמשך להבטחתו לתקן לה את הרכב, החליף עבורה את המגב ובין השניים התפתחה שיחה במסגרתה סיפרה לו המתלוננת על כספת שנמצאת בביתה. המשיב נכנס לביתה בתחבולה תוך שהוא עושה עצמו מדבר עם סוכן הביטוח שלה, ואמר לה שסוכן הביטוח שלה ביקש ממנה לפתוח את הכספת על מנת שיוכל לבדוק מספר דברים בכספת. לאחר שהמתלוננת פתחה את הכספת, ביקש ממנה המשיב מים, ולצורך כך, עלתה היא לקומה השנייה שם נמצא המטבח ואז גנב המשיב מהכספת יהלום 1.75 קראט בשווי 85,000 ₪ אשר היה מונח בתוך הכספת.

על פי העובדות באישום החמישי בתאריך 23.11.2015 סמוך לשעה 15:10 גנב המשיב כרטיס חיוב השייך לדרורה וזה (להלן: **המתלוננת**) בכך שלאחר **שהמתלוננת יצאה מחנות שופרסל דיל ברח' דוד רמז באשקלון**, ניגש המשיב אל רכבה ואמר לה **שיש נזילה מהרדיאטור** והתעקש לעזור לה. המתלוננת **פתחה את מכסה המנוע של הרכב והמשיב התעסק שם במס' דברים** ולאחר מכן ביקש ממנה שתצא היא מהרכב ותשפוך מים למנוע בשעה שהמשיב לוחץ על דוושת הגז **וכאשר מכסה המנוע היה מורם והמתלוננת לא יכלה לראות את מעשי המשיב ברכב, נטל המשיב את כרטיס החיוב מארנקה של המתלוננת אשר היה מונח על מושב הרכב**. מיד לאחר מכן, אמר המשיב

למתלוננת שתיתן לו את מספר הטלפון שלה על מנת שקרוב משפחה שלו ייתן לה פקק חדש לרדיאטור והמתלוננת נתנה לו את מספר הטלפון שלה.

סמוך לשעה 17:09 התקשר המשיב למתלוננת, הציג עצמו כנציג חברת האשראי, דיווח לה כי כרטיס האשראי שלה נגנב, זו בדקה בארנקה וגילתה שאכן זה חסר. המשיב ביקש ממנה את הקוד הסודי של כרטיס החיובי על מנת לבטלו וזו נתנה לו את מספר הקוד הסודי. סמוך לאחר מכן, בשעה 17:31 השתמש המשיב בכרטיס האשראי של המתלוננת בכך שמשך סכום של 2,500 ₪ ממכשיר כספומט בבנק דיסקונט בשד' בן גוריון באשקלון וזאת עשה באמצעות אחר שזהותו לא ידועה למאשימה.

על פי המתואר באישום השישי בתאריך 21.1.2016 סמוך לשעה 12:15 גנב המשיב כרטיס חיוב השייך לנעמי עמית (להלן: **המתלוננת**) בכך **שלאחר שסיימה את קנייתו בשופרסל עומר**, עיכב אותה המשיב **ואמר לה שיש לה נזילה מרכבה והוא יעזור לה לתקן את הנזילה**. המשיב פתח את מכסה המנוע של הרכב ושפך מים לרכב, לאחר מכן ביקש מהמתלוננת שתשפוך מים כאשר **המשיב עצמו נכנס אל תוך הרכב וכאשר מכסה המנוע הסתיר את מעשיו בתוך הרכב, נטל את כרטיס החיוב של המתלוננת אשר היה בתוך ארנקה אשר היה מונח על כיסא הרכב**, יחד עם הכרטיס נטל המשיב את הקוד הסודי של הכרטיס. לאחר מכן השתמש המשיב בכרטיס החיוב ובקוד בכך שמשך באמצעותו סכומי כסף במזומן ממכשירי כספומט שונים בעיר באר שבע וסך כולל של 36,614, וזאת עשה באמצעות אחרים שזהותם אינה ידועה למבקשת.

2. ב"כ המבקשת טענה לקיומן של ראיות לכאורה המבוססות על שיטת ביצוע, זיהוי המשיב על ידי אחת המתלוננת, הודעות המתלוננות דוחות פעולה ומזכרי השוטרים ותדפיסי משיכות. עוד טענה ועמדה על הודעות המשיב והסתירות המהותיות העולות מהן.

3. ב"כ המשיב לא מסכימה לקיומן של ראיות לכאורה ולחילופין טענה כי הראיות מכורסמות. אשר לשיטת הביצוע נטען כי שיטת ביצוע לא יכולה לעמוד לבדה וכי אין מדובר בשיטת ביצוע ייחודית למשיב וכי עברייני מרמה אחרים גם הם עושים בשיטה זו.

4. לאחר עיון בחומר החקירה מצאתי קיומן של ראיות לכאורה ביחס לאישומים 3-4, 5 ו-6, ביחס לאישומים 1-2 אומנם נמצאו ראיות אם כי אלה מוחלשות.

אישום שלישי ורביעי

5. תלונתה הראשונה של רוז ברלין היא מיום 26.8.15, אז סיפרה כי באותו יום בשעות הבוקר כי סיימה לערוך קניות במחסני השוק בחרוב האורגים ולאחר שיצאה ברכבה לכיוון עומר, אז נעמד לידה רכב גדול בצבע אפור והבחור ברכב אמר לה כי יש לה נזילת מים מהרכב וביקש ממנה לנסוע אחריו, היא עשתה כן והם עצרו בקרבת מקום. אז ביקש ממנה המשיב ללחוץ גז ולאחר מכן אמר לה כי יחליף לה מגבים והיא הביאה אותו הביתה, דברה איתו על ביטוח של דברים יקרי ערך ועל הכספת בביתה והוא עשה עצמו משוחח עם אחד בשם דוד אשר אישר וביקש כי תפתח לו את

הכספת והיא עשה כן, ולאחר מכן הוא ביקש ממנה להביא לו כוס מים היא עלתה לקומה העליונה לשם כך ולאחר מספר דקות שהוא עזב התקשרו אליה מחברת האשראי ואמרו לה כי בוצע שימוש בכרטיס ולאחר מכן התקשרו מהבנק וטענו כי ישנו עשו שימוש בכרטיס, ולפיכך היא התקשרה לאותו דוד והוא בכלל מסר לה שלא דיבר עם אף אחד ומכאן כבר התקשרה למשטרה.

6. בהודעתה מיום 1.9.2015 הוסיפה רוז ומסרה כי אותו אדם שעצר אותה סמוך לאחר יציאתה מהקניות, גרם לה להאמין כי יש לה תקלה ברכב, ולצורך תיקונה היא אשרה לו להיכנס לרכבה ולאחר מכן גם מסרה לו את כתובתה בעומר כדי שהוא יגיע אליה לסיים את תיקון הרכב. בהודעה זו היא מוסיפה כי נגנב מהכספת דבר מה יקר ערך, כי הוא הדריך אותה לפתוח את הכספת תוך שנתן לה להאמין כי הוא משוחח עם סוכן הביטוח שלה, דוד אופרין, אשר לטענת המשיב הוא חבר שלו, ולכן היא פתחה את הכספת. מכאן חזרה על עיקרי הודעתה הראשונה בנוגע לבקשה של המשיב לשתות מים וכיצד הוא ניצל את העדרה מהמקום בו נמצאה הכספת כשזו פתוחה על מנת לגנוב מתוכה וכשחזרה אמר לה המשיב כי דיבר עם הסוכן שאמר שאפשר לסגור את הכספת והכל בסדר. הוסיפה כי המשיב סרב לגבות תשלום עבור התיקון שביצע במזגן הרכב ועזב את הבית ואז היא גילתה כי יהלום שהיה שייך לבעלה ומחירו כ-85,000 ₪ ומונח היה בקופסה בתוך הכספת, נעלם. עוד הוסיפה כי בשיחתה עם דוד סוכן הביטוח שלה וכבר ביום 26.8.2015 זה אמר לה כי לא דיבר עם איש בקשר לכספת שלה.

7. בהודעתה מיום 23.5.16 חזרה רוז על עיקרי הודעותיה הקודמות, ובניגוד להודעתה הקודמת ציינה כי לא נתנה לו את כתובה ואינה יודעת כיצד הוא ידע להגיע לביתה, והוסיפה כי לאחר שהמשיב החליף מגב ברכב הוא שוחח עם מישו בשם דוד, ואמר לה כי אותו דוד מבקש שתפתח את הכספת לבדוק מספר בתוכה, המתלוננת חשבה כי מדובר בסוכן הביטוח שלה ופתחה למשיב את הכספת, אז ביקש ממנה המשיב כוס מים והיא עלתה לקומה העליונה להביא לו מים, המשיב שתה את המים והלך (ראה ע' 1-2 ש' 5-25).

לשאלת החוקר האם נתנה למשיב את מספר הטלפון שלה, ענתה המתלוננת כי אינה זוכרת, ולשאלתו האם היא זוכרת את האירוע בצורה טובה, ענתה "אני מספת לך כל הפרטים שאני זוכרת עכשיו, יש הרבה דברים שאני לא זוכרת חוץ מזה אני נעזרת בפתק שכתבתי לעצמי עוד באותו יום, עוד לפני שנודע לי שהבחור גנב לי כרטיסי אשראי מהתיק באוטו ויהלום מהכספת בבית" (ע' 2 ש' 37-39).

8. גרסת רוז, נתמכת ברובה בהודעתו של דוד אלפרון, הוא סוכן הביטוח שלה אשר מסר בהודעתו במשטרה ביום 29.5.16, כי רוז התקשרה אליו וסיפרה לו כי יום קודם, לאחר שחזרה מקניות ממחסני מזון ברחוב האורגים בב"ש, עצר אותה אדם בטענה קיימת נזילת מים מהרכב, ועל פי בקשתו היא העמידה רכבה בצד והוא בא לבדוק את הרכב, כשבמהלך הבדיקה ותיקון הנזילה גנב לה מהרכב שני כרטיסי אשראי. עוד סיפר, כי רוז מסרה לו שאותו אדם אמר לה כי ישנה בעיה עם המגבים ואם היא גרה בעומר הוא יכול להגיע בערב לעזור לה שכן הוא מגיע לעומר למסיבת יום הולדת. בהמשך צלצל אליה אותו אדם והגיע לביתה לקראת ערב ובמהלך שהייתו אצלה קיבל טלפון וטען כי סוכן הביטוח צלצל אליו וביקש שתפתח את הכספת (עמ' 1 ש' 4-13). סוכן הביטוח שלל לחלוטין כל שיחה עם מאן דהוא בעניין זה, שלל כל היכרות עם המשיב והוסיף כי המתלוננת סיפרה לו שאותו אדם ביקש ממנה להביא לו כוס מים והיא עשתה כן אשר הכספת פתוחה ומשחזרה מצאה שהיהלום שלה נגנב ואותו בחור כבר הלך (ראה ע' 2 ש' 27-28). בנוסף, צירף סוכן הביטוח תכתובת באנגלית בדבר השתלשלות הדברים וכפי שרשם אותם סמוך למועד האירוע.

כאן המקום לציין כי הגם שבהודעתו מסר סוכן הביטוח " **שהמתלוננת חזרה עם כוס המים היא ראתה שהיהלום נגנב והבחור כבר הלך** ", בתרשומת באנגלית שאותה כתב סמוך לאחר שיחת הטלפון עם רוז, נכתב על ידו, כי אחרי כמה דקות לאחר שהמתלוננת הביאה למשיב כוס מים הוא אמר שלום ועזב ורק לאחר מכן גילתה המתלוננת כי הקופסא הקטנה עם היהלום חסרה וצלצלה למשטרה - "after a few minutes he left and said by"

9. המשיב נחקר לראשונה רק ביום 1.3.16 ולאחר שחוות דעת ט.א שנלקחו מביתה של דרורה התקבלו אצל היחידה החוקרת ואלה נמצאו מתאימות למשיב (חוות דעת מיום 23.2.2016). בחקירתו מסר המשיב גרסה המאשרת בחלקה את גרסת דרורה ולפיה הוא פגש בה בחודש אוגוסט 2015 עת יצא מקניות בחנות ברחוב האורגים בבאר שבע, הוא נסע ברכבו אחרי רכב מסוג טויוטה קורולה ישן והבחין בניזילת מים מהרכב בו נהגה אישה מבוגרת. הוסיף כי סימן לה שתפתח את החלון ועדכן אותה כי בדבר הנזילה ברכבה, ולשאלתה האם יוכל לעזור לה השיב בחיוב. לאחר שעצרו הרכבים בקרבת מקום הוא זיהה כי יש חור בצינור שמתחבר לרדיאטור, ובמקרה, היה לו ברכב צינור והוא תיקן את התקלה. בסיום התיקון הודתה לו המתלוננת וביקשה ממנו עזרה להעביר את הרכב רישוי שנתי בטענה שאינה בוטחת באנשים כי בעבר רימו אותה ואף נתנה לו את מספר הטלפון הנייד שלה. סמוך לשעה שבע בערב, הוא צלצל לרוז וזו מסרה לו את כתובתה והוא הגיע אליה במונית. המתלוננת ארחה אותו והראתה לו תמונות של בני משפחתה, ובהמשך ביקשה ממנו לבדוק האם ניתן להחזיר כספת שהייתה בקומה הראשונה לקומה השנייה תוך שהיא הסבירה כי אלו שהורידו אותה מסרבים לעשות זאת. במעמד זה היא פתחה את הכספת והוא ראה שיש חיבור של ארבע ברגים לקיר, ביקש ממנה את מספר הטלפון של המתקנים, היא צלצלה אליהם והם סרבו לדבר איתו. המשיב הוסיף ומסר כי אמר לרוז כי זה שהתקין את הכספת הוא זה שצריך לבצע את העברתה לקומה העליונה, לאחר מכן שתה המשיב מים ועזב לאחר שהמתלוננת חיבקה ונישקה אותו (ע' 3 ש' 45-66).

בהמשך חקירתו ולשאלות החוקר אישר כי המתלוננת ספרה לו על תכולת הכספת, הכוללת פמוטים ודברי כסף ומזכרות של בעלה, אם כי הוסיף שהוא לא נגע בתכולת הכספת אלא שהמתלוננת פתחה אותה והוציאה חלק מהפריטים שיהיה ניתן להסתכל פניהם. (ע' 4 ש' 83-91). לגרסתו, לא היה שלב, שבו, נותר לבדו ליד הכספת "היינו ביחד כל הזמן" (ע' 4 ש' 84). לשאלות נוספות של החוקר בעניין זה, הכחיש כי שוחח עם המתלוננת על ביטוח תכולת הכספת, הכחיש כי שוחח או אמר לרוז כי הוא משוחח עם סוכן הביטוח שלה, כי ביקש מרוז לפתוח את הכספת, וכי נותר לבד מול הכספת הפתוחה בעת שרוז הלכה להביא לו מים. לטענתו הוא עלה יחד עם רוז למטבח, שם שתה מים ורק אחר כך ירדו למטה והמתלוננת פתחה את הכספת (ע' 3 ש' 98-110).

10. כעולה מחומר החקירה, לאחר חקירתו של המשיב במשטרה כמתואר לעיל, הוא שוחרר והלך לדרכו. בחלוף זמן נוסף ומשהצטברו תלונות נוספות של נשים מבוגרות עם תיאור השתלשלות דומה ובעת שהחל (מאי 2016) טיפול משמעותי יותר בתלונתה של הגב' נעמי עמית מיום 3.2.2016 (אישום 6) עליו אעמוד בהמשך.

11. בחקירתו ביום 18.5.16, שלל המשיב כל סיוע בתקופה האחרונה לאנשים שונים ובכל הנוגע לתקלות ברכב (ע' 2 ש' 26-33). לשאלה האם בשנה האחרונה הוא עזר לגברת מבוגרת בבדיקת הרכב שלה ובשל חשש לנזילת מים או שמן ענה המשיב "לא היה דבר כזה" (ע' 2 ש' 36) וזאת בניגוד מוחלט לגרסתו כעולה מהאירוע מול רוז ואישורו כי סייע בידה וכמפורט בהודעתו מיום 1.3.16 שלעיל.

בחקירתו מיום 23.5.16, נזכר המשיב כי עזר לגברת קשישה ועוד נזכר גם נחקר בעבר בנוגע לכך, והתכוון לאירוע מול רוז. בחקירה זו ידע לפרט בהרחבה אודות האירוע באוגוסט 2015 אף יותר מחקירתו הראשונה בעניין זה וכאשר שבוע קודם, בחקירתו ביום 18.5.2016 מסר כי כלל לא עזר למאן שהוא בבדיקת רכב נוכח חשד לנזילת שמן או מים מהרכב.

המשיב תיאר כי את רוז כגברת קשישה אותה פגש **ברחוב האורנים עת יצאה מקניות** ואילו הוא מחנות רהיטים ובהגיעו לרמזור ראה מישהי מבוגרת עם רכב טויוטה ישנה בצבע לבן ו"יירד לה נזילה של מים מהצינור של הרדיאטור" (ע' 5 ש' 127-128), ולפיכך פנה אליה דרך החלון ואמר לה כי יש נזילת מים והציע כי תעצור בצד והוא יעזור לה. הוא הכווין את רוז לעצור לאחר נסיעה קצרה ואז הרים את מכסה המנוע, ראה צינורית קרועה. חתך את החלק הקרוע, סגר בחזרה ומילא מים (ראה ע' 5 ש' 131-133), וזמן שתיקן את התקלה סיפרה לו המתלוננת כי אלמנה וחולה וגרה לבדה בעומר, ובתוך כך הוא הבחין כי יש בעיה במגב וביוזמתו אמר לה שידאג לה למגב ולקח ממנה את הטלפון שלה (ע' 5 ש' 134-136). בשעות הערב ביוזמתו צלצל לרוז והיא אמרה לו שיבוא אליה הביתה, מסרה לו את הכתובת שלה והוא הגיע במונית. בביתה הראתה לו המתלוננת תמונות של משפחתה וספרה לו "כי היה אצלה מישהו שסידר לה את הכספת והוריד לה את הכספת מלמעלה למטה והיא לא יכולה להתכופף לכספת כי זה מתחת למדרגות" (ע' 5 ש' 139-140) וכאן המקום לציין כי בעניין זה מסרה רוז בהודעתה כי מעולם בעבר לא הוצבה הכספת בקומה העליונה "אף פעם הכספת של הבית שלי לא הייתה בקומה העליונה ואני גם לא דיברתי איתו על זה בכלל" (ע' 2 ש' 30).

המשיב הוסיף ומסר כי רוז טענה בפניו שמתקיני הכספת גנבו ממנה וביקשה ממנו שידבר עם סוכן הביטוח שלה, והוא עשה כן ושוחח עם סוכן הביטוח במשך כמה דקות. המשיב לא פרט על מה שוחח עם סוכן הביטוח, ובכל מקרה גרסתו בעניין זה עומדת בסתירה לגרסת סוכן הביטוח אשר מסר כי הוא לא שוחח עם מאן שהוא בעניין כל שהוא הקשור לרוז. ועוד עומדת גרסתו הנ"ל בסתירה מהותית ממש, לדברים שמסר בחקירתו באוגוסט 2015 שם הכחיש כי התקשר לסוכן הביטוח שלה וכי שוחח עמו, אז ועם כי רוז בעצמה צלצלה אל אלה שהתקינו את הכספת בביתה, אולם הם סרבו לדבר איתו.

עוד עלה בחקירתו, כי כטענת רוז, הוא ביקש ממנה לשתות מים והיא עלתה לקומה השנייה להביא לו מים בעוד שהוא נשאר ליד הכספת "ואני הייתי לבד, הכספת הייתה פתוחה כשהייתי לבדי אבל לא נגעתי בכלום" (ע' 5 ש' 144-145). להוסיף כי לאחר מכן יצאו שניהם מחוץ לבית, הוא הרכיב מגב ברכבה והלך לדרכו. גם גרסה זו עומדת בהיפוך מוחלט לדבריו בחקירה הקודמת ולפיה טען כי "היינו ביחד כל הזמן" וכי "אני עליתי איתה למעלה והיא מזגה לי מים לכוס ושתייתי למעלה שהיא עומדת לידי ורק לאחר מכן ירדנו למטה והיא פתחה את הכספת" ונראה כי לא בכדי הרחיב המשיב בתיאורו בפעם זו את ההתרחסות בביתה של רוז, שכן סמוך ולאחר מכן ולשאלה האם נגע בכספת מסר "כן בטח, וגם במקרה, אני יודע על טביעות האצבע" (ע' 6 ש' 164).

12. סתירות נוספות בגרסת המשיב נמצא בטענתו כי כי ביקש מרוז את מספר הטלפון הנייד שלה והיא מסרה לו, בעוד שלרוז אין מכשיר נייד, וכשהוטחה בו עובדה זו ענה "לא יודע" ולשאלת החוקר לאן התקשר, ענה "לבית שלה". סתירה נוספת עולה בהקשר לאופן ביצוע התיקון ברכב, כך בחקירתו באוגוסט טען "היה לי צינור באוטו ואני עשיתי חיבור במקום הצינור הקרוע" ואילו בחקירותיו האחרונות טען כי חתך את צינורית המים הפגומה, חיבר אותה חזרה ומילא המים, וזאת כשהשינוי בגרסה נועד להתחמק מטענתה של המתלוננת כי הוא ישב ברכב בשעה שביקש ממנה

למלא מים ברכב, ובשעה שמכסה המנוע מורם ומסתיר את מעשיו בתוך הרכב.

המקובץ לעיל מעלה כי גרסתה של רוז במשטרה, לא רק נתמכת באופן משמעותי בהודעתו של סוכן הביטוח שלה, לא רק נתמכת בטביעת אצבע משיב על המקרר הסמוך לכספת שבביתה, אלא, על אישור המשיב דבר המפגש עם רוז סמוך לאחר צאתה מהמרכול ברחוב האורגים, הגעתו לביתה, פתיחת הכספת בנוכחותו, וכשגרסתו נמצאת מלאה סתירות מהותיות היורדות לשורש העניין. התשתית הראייתית לעובדות המיוחסות למשיב באישומים 3-4 מוצקה ומשכנעת הרבה מעבר לנדרש לשלב הזה של ההליך.

האישום החמישי

13. המתלוננת, דרורה וזה, מספרת בהודעתה במשטרה (24.11.15) סיפור דומה בתיאורו לזה של רוז וביחס לכל המפגש סמוך למרכז הקניות. כעולה מדבריה, ביום 23.11.15 סמוך לשעה 15:10 עת סיימה קניות בשופרסל דיל באשקלון וניגשה לרכבה, פנה אליה גבר שאינה מכירה ועדכן אותה כי יש לה נזילה מתחת לרכב (להלן: הגבר). היא סברה כי המים שעליהם הצביע אותו גבר מקורם דווקא מכך שמישהו שפך אותם סמוך למקום ולא מנזילה מהרכב, אולם אותו גבר סבר אחרת וביקש ממנה שתפתח את מכסה המנוע והוא יעזור לה לבדוק את מקורה הנזילה.

לאחר שבדק, עדכן אותה אותו גבר כי מדובר ברדיאטור סתום, ובשלב מסוים, עת שהיא עמדה בקדמת הרכב ושופכת מים לתוך הרדיאטור, הגבר נכנס לרכב הניע אותו וזאת כאשר מכסה המנוע מורם. לאחר מספר דקות ביקש ממנה הגבר את מספר הטלפון הנייד והסביר כי גיסו יביא לה פקק לרדיאטור ולפיכך היא מסרה את מספר הטלפון שלה ונסעה מהמקום.

באותו יום בשעה 17:09 לערך קיבלה שיחה למכשיר הנייד שלה ממספר טלפון 054-3565655 (הוא מספר הטלפון הנייד של המשיב) ומעבר לקו הזדהה גבר כנציג חברת אשראי אשר הודיע לה כי נראה שאיבדה את כרטיס האשראי שלה ונעשה ניסיון למשוך באמצעותו כספים מחשבונה אולם הכרטיס נבלע. הנ ג דכן אותה כי כרטיס האשראי מבוטל וכי היא תקבל לאחר מספר ימים כרטיס חדש, לדבריה במהלך השיחה עם הנציג, הוא ביקש ממנה פרטים רבים וביניהם את הקוד של כרטיס האשראי והיא נתנה מסרה לו את הקוד.

מאוחר יותר, הבחינה דרורה כי נגנבו מתיקה 400 ₪ והתקשרה למספר טלפון דרכו שוחחה עם נציג חברת האשראי על מנת לברר היכן ממוקם הכספומט שבו נבלע הכרטיס שלה והוסיפה כי היא חושדת בגבר שבה לעזרתה בנזילה מהרכב כביכול, הנציג הרגיע אותה ואמר לה שאין לה מה לדאוג וכי כרטיס האשראי מבוטל.

עוד מסרה כי מבטא דיבורו של הנציג בשיחה זו עורר את חשדה שכן זה נשמע לה דומה מאוד למבטא של הגבר שעזר לה לתקן את הרכב, מבטא צרפתי, ולפיכך החליטה להתקשר לחברת האשראי ביוזמתה, ואז הובהר לה כי כרטיס האשראי שלה לא מבוטל וכי נמשכו באמצעותו 2,500 ₪, ומכאן עלה חשדה שאותו גבר שבה לעזרתה סמוך למרכז הקניות, ביום את התקלה וגנב את כרטיס האשראי שלה ואת ה 400 ₪ (ע' 1-2 ש' 1-24). לבקשת החוקר תיארה דרורה את הגבר כ"בן 45, מבנה גוף גדול פנים מלאות שיער שחור ללא סימני קרחת ומסורק לאחר, מבטא צרפתי קל" (ע' 2 ש' 39-40).

דרורה התבקשה למסור הודעה נוספת ביום 23.5.16 ולאחר שהחלו להצטבר תלונות והתמונה החלה להתברר ליחידה החוקרת שהחלה לקשור בין התלונות. במסגרתה הוסיפה כי בעת שהגבר בא לעזרתה היא הרגישה כי הוא סתם בודק את הרכב זאת מאחר והרכב עבר טסט יום לפני כן וכי מדובר ברכב אמין שספק היה בליבה שאכן יש ממנו נזילה, אולם הגבר שבא לעזרתה היה אדם חייכן ונעים הליכות ועל כן נמנעה מלהעליב אותו ואפשרה לו לבדוק את הרכב אף שחשבה כי הבדיקה מיותרת. עוד הוסיפה כי מאותו הטעם נמנעה מלהוציא את תיקה אשר היה במושב הקדמי בעת הגבר ישב במושב הנהג.

בהמשך הודעתה הראתה לחוקר את השיחות שבוצעו לטלפון של אותו "נציג" (מסמך ז') לאחר שהבינה כי מארנקה נגנבו 400 ₪. השוואה בין זמני ביצוע השיחות על ידה תאם את דו"ח מחקרי תקשורת המפרט בשיחות נכנסות למספר הטלפון של המשיב. ועוד עלה מדו"ח מחקרי תקשורת שבוצע לטלפון הנייד של המשיב, כי זה מבסס טענת דרורה לפיה אותו נציג שהתקשר אליה הוא לא אחר מאשר אותו גבר אותו פגשה ביציאתה ממרכז הקניות ושכביכול עזר לה, דוח מחקרי התקשורת מלמד כי בעת ביצוע השיחה מהטלפון של המשיב למתלוננת בשעה 17:09 אוכן הטלפון הנייד דרומית מבית החולים באשקלון.

14. המשיב בהודעתו מיום 18.5.16, הכחיש כל קשר לאירוע וטען כי הוא לא מכיר את המתלוננת. משהוטח בו דו"ח התקשורת לפיה שיחה בוצעה מהטלפון הנייד שלו לטלפון הנייד של דרורה עונה המשיב **"לא יודע מה להגיד לך"** (ע' 4 ש' 97). בהמשך ובעת שהחוקר אמר למשיב כי מכרטיס האשראי של המתלוננת נמשכו אלפי שקלים, ענה המשיב **"ממני אין מצב - זה לא קרה, שתבוא לכאן ותגיד אם אני הרמתי לה את מכסה המנוע"** (ע' 4 ש' 99) ולמעשה מגלה פרט שלא עלה כלל בחקירתו- כי מכסה המנוע הורם, ומשהוטח בו הדבר בחר המשיב בזכות השתיקה.

בהמשך נתן הסבר לשיחות בינו לדרורה אותה הוא לא מכיר, ככאלה שבוצעו בטעות, אולם משהוטח בפניו כי ניהל שיחה של 20 דקות ענה המשיב **"יכול להיות שאני זורם עם בחורה בטלפון"** (ע' 4 ש' 113).

15. עולה אם כן כי המשיב יוצר קשר טלפוני עם דרורה שאותה הוא לא מכיר סמוך לפני ביצוע משיכה באמצעות כרטיס האשראי, כשהסברו לשיחה הינו כי יכול וחייג בטעות, הסבר שקשה לקבלו בהינתן שלא מדובר במספר הכלול בין אנשי הקשר שלו, ובהעדר כל הכירות בניהם. הסברו של המשיב הופך להיות עוד אבסורדי ומופרך עוד יותר כשמתברר כי הוא שוחח עם דרורה משך לא פחות מ- 20 דקות תמימות אותן הסביר בכך שהוא "זורם עם בחורות".

16. בהודעתו מיום 23.5.16, שינה את גרסתו ביחס לשיחת הטלפון עם המתלוננת וטען כי הוא נתן לאדם שאינו מכיר לשוחח שיחה קצרה (כמה שניות) וזה שוחח עם המתלוננת. לשאלת החוקר כיצד הוא יודע שאותו אדם צלצל למתלוננת ענה המשיב כי כשהתקשרה אליו המתלוננת ושאלה אם הוא נציג חברת האשראי, השיב בשלילה (ראה ע' 3 ש' 25).

17. הנה כי כן, המשיב לא רק משנה גרסה , אלא בגרסתו לעניין השיחה עם דרורה הוא למעשה קושר בדבריו שלו, את עצמו, באופן ישיר בהיר וחד משמעי לשיחה עם דרורה ולתוכן הדברים שנאמרו בניהם. כאן המקום לציין כי

השיחה לטלפון של המתלוננת הייתה בשעה 17:09 ואילו השיחות של המתלוננת למשיב היו בשעה 19:02 וביניהן התקיימו שיחות אחרות בטלפון של המשיב.

18. חיזוק ראיתי משמעותי נוסף נמצא בזיהוי דרורה את המשיב בתחנת המשטרה כמי שקרוב לוודאי הוא זה שפנה אליה וסייע לה עם הרכב. לציין כי בדו"ח מסדר זיהוי תצלומים (מסמך ו') לא זיהתה המתלוננת את המשיב תוך שהיא מציינת "אני לא מזהה בתמונות, מי שהכי דומה תמונה מספר 8". עם זאת בהמשך, ובעת שהייתה הפסקה בחקירה מזהה דרורה את המשיב באופן ספונטני. זו חיכתה במהלך ההפסקה בפינת ההמתנה של יחידת הונאה נגב. לאחר ההפסקה אמרה דרורה לחוקר כי בעת שישבה בפינת ההמתנה היא ראתה גבר שמובא ע"י שוטר והוא דומה דמיון רב לאותו גבר ש"שעזר" לה עם הרכב וכי היא חושדת שהוא זה שגנב את כרטיס האשראי שלה ו 400 ₪. בהמשך היא מוסיפה כי "אני מזהה כמעט בביטחון , בוודאות של 90 אחוז" (ע' 3 ש' 61) והוסיפה כי היא נזהרת מלומר בוודאות מוחלטת מחשש ל"חשד בכשרים". בהמשך הוסיפה כי "יש לי עדיין את הספק הקטן שהאיש שפגשתי זה עתה ביחידת הונאה דרום שמאוד מאוד מזכיר את החשוד מאירוע, הספק הקטן מונע ממני להעיד בביטחון מלא כי זה החשוד, רק מסיבה זו אני נמנעת לומר בוודאות המוחלטת כי זה האיש החשוד (ע' 3 ש' 66-68). הערת החוקר בגוף ההודעה בהקשר זה מציינת כי האיש שהמתלוננת פגשה באקראי הוא המשיב, רפאל ויצמן (ע' 3 ש' 69-70).

המקובץ לעיל, הכולל זיהוי המשיב על ידי דרורה , שיחות הטלפון שהתקיימו בניהם במועד והשעות הרלוונטיות, איכון הטלפון הנייד של המשיב באשקלון בשעה הרלוונטית למול גרסתו התמוהה והמופרכת מקימה תשתית ראיתית מוצקה והסיכוי להרשעתו גבוה מאוד.

האישום השישי

19. נעמי עמית (להלן: **נעמי ו/או המתלוננת**) מתארת בהודעה אותה מסרה ביום 3.2.16 כי ביום 21.1.16 התקשר אליה נציג של חברת אשראי (להלן: **הנציג**) ללא שהציג את עצמו ולא את חברת האשראי ושאל האם הגישה תלונה על אובדן כרטיס אשראי. לאחר שבדקה ונוכחה כי אכן חסר לה כרטיס אשראי היא עדכנה את הנציג וזה אמר לה שהכרטיס נבלע בבנקט ויש לבטלו וכי ישלח אליה כרטיס אשראי חדש וחוקר לבדוק את אירוע. הוסיפה כי הנציג אף ביקש לא יעשה שימוש בבנקט. לאחר מספר ימים התקשר שוב הנציג דחה את מועד ביקורו של החוקר מטעם חברת האשראי, וביום 29.1.16 שוב התקשר הנציג שהפעם הזדהה בשם שלמה ואמר כי ניתן להשתמש בבנקט והוסיף כי אין לא יגיע חוקר מטעם חברת האשראי. ביום 1.2.16 היא יזמה שיחה עם סניף הבנק שלה ובשיחת ועידה עם פקיד הבנק וחברת האשראי התברר לה כי כרטיס האשראי שלה כלל לא בוטל וכי בוצעו באמצעותו משיכות רבות, וכי שלא כטענתה, נציג של חברת האשראי כלל לא התקשר ושוחח עמה. למחרת, ביום 2.2.16 שוב צלצל אליה אותו "נציג" חברת האשראי שהפעם הזדהה איציק, ומשביקשה את מספר הטלפון שלו על מנת לחזור אליו הוא סגר את השיחה.

המתלוננת ניסתה לשחזר כיצד נעלם לה הכרטיס ואז נזכרה כי ביום 21.1.16 עשתה קניות בשופרסל בעומר, אז ולאחר שסיימה ניגש אליה בחור וביקש את העגלה, והיא אמרה לו כי עגלה מטבע של 5 ₪ בעגלה והבחור הוציא שטר של 20 ₪ והיא החזירה לו 15 ₪. בהמשך, שאל אותה הבחור האם היא מודעת לנזילת שמן מרכבה והציע את עזרתו, פתח את מכסה המנוע ואמר שחסר לה מים ברכב. לאחר מכן ביקש ממנה לעמוד בקדמת הרכב ולמלא מים למיכל של נוזל

השמשות, ותוך כדי כך סיפר לה כי עבד שנים במוסך והוא מבין ברכבים וזאת תוך שהוא יושב בכיסא הנהג מניע את הרכב והיא שופכת מים למיכל המים. לאחר שסיים, שאלה המתלוננת לשמו זזה ענה לה דוד ועקנין, והיא בתגובה אמרה לו כי ייתן לאמא שלו את הטלפון שלה כדי שתספר לה איזה ילד טוב יש לה.

עוד סיפרה כי הבחור אמר לה שהמכסה של מיכל המים שחוק והוא יביא לה חדש ולשם כך ביקש את מספר הטלפון הנייד שלה והיא נתנה לו. בתיאורה אותו מסרה כי מדובר בבחור גבוה 1.75-1.80 לא שמן שיער שחור ונראה בסביבות גיל 30. אם כי לא הצליחה לזהות במסדר זיהוי תצלומים (מסמך טו) את המשיב "קשה לי לזהות, אם אני צריכה לזהות מבין כולם אולי זה מספר 4, היתר לא נראים לי בכלל". עוד יוסף כי המתלוננת לא ידעה למסור האם צמוד לכרטיס שנגנב נמצא גם הקוד הסודי.

20. המשיב בחקירתו הראשונה ביום 23.5.16, הכחיש כל קשר לאירוע וטען שאינו מכיר את המתלוננת, לא הציע את עזרתו בתיקון נזילת מים ולא התקשר אליה (ע' 9 ש' 265-281). אולם גרסה זו נמצאת בסתירה מהעולה מדו"ח מחקרי התקשורת לפיו ביום 21.1.16 התקיימה שיחה מהטלפון הנייד שלו לטלפון של המתלוננת והשיחה ארכה משך 20 דקות. הסברו של המשיב לכך "אין לי מושג, אולי אתם ביימתם את זה" (ע' 9 ש' 292). משהוטח בו כי מדובר כבר בשני מקרים שבכל אחד מהם דו"ח מחקרי התקשורת מלמד כי הוא מצלצל לגברת מבוגרת שלטענתו אין לו הכירות עמה וכל קשר ולאחר שסייע להן בבעיית נזילת מים מהרדיאטור, ענה המשיב "אין לי מה לומר ואין לי קשר לזה" (ע' 9 ש' 305).

במקרה זה נמצא תיאור כללי הדומה לתיאורו החיצוני של המשיב שהינו גבוה, בעל שיער שחור, מבנה גוף בריא. אולם עיקר הראייה היא בשיחה הארוכה שהתקיימה בין המשיב למתלוננת, אותה הוא לא מכיר כלל, שיחה שהתקיימה במועד הרלוונטי לביצוע העבירות ועליה וביחס אליה לא נתן המשיב הסבר. שיחה זו קושרת את המשיב באופן ישיר.

21. סיכום הדברים עד כה מעלה, כי בשלוש מקרים לפחות המשיב מגיע למרכזי קניות, תר אחר נשים מבוגרות בעלות רכב, כשהן לבדן, והוא מוצא שעת כושר " לעדכן" אותן כי דבר נזילה של שמן או מים מהרכב בו הן נוהגות, מציע את עזרתו בפתרון התקלה, ובמהלך התיקון הוא יוזם מצב בו הן עומדות בקדמת הרכב כשהן מונחות על ידו לשפוך מים על חלק כזה או אחר של הרכב, בעוד הוא נכנס לרכבן ושעה שמכסה המנוע מורם והתיק של כל אחת מהן מונח לפניו. אז ובעת שהוא מוסתר הוא גונב לכאורה גונב מתוך התיק את כרטיס האשראי. בסיום התיקון כביכול, הוא מציע להן "המשך תיקון" בדמות פקק למכסה הרדיאטור, או החלפה של חלק אחר ברכב וזאת במטרה "להשיג" את מספר הטלפון שלהן ועל מנת ליצור עמן קשר מאוחר יותר. בהמשך ולאחר זמן קצר הוא יוצר קשר עם המתלוננות, מציג עצמו כנציג חברת האשראי, "מעדכן" אותן כי כרטיס האשראי שלהן נגנב (עוד טרם המתלוננות עצמן שמו לב לכך), מודיע על הצורך בביטול או על בטלותו, מבקש את הקוד לצורך כך או לאימות פרטים וכשזדה נמסר לו מיד מבוצעות משיכות באמצעות הכרטיס והקוד.

בדרך התנהלותו השיג המשיב מספר מטרות. האחת, מנע מהמתלוננות לצלצל לחברת האשראי בעצמן ולבטל את כרטיס האשראי, והשנייה, להשיג את הקוד שבאמצעותו ניתן למשוך כספים מכרטיס האשראי והכל על מנת להרוויח זן ולאפשר לו ולמי מטעמו למשוך כספים קודם לביטול הכרטיס.

לא יכול להיות חולק כי מדובר במעשים בהם דפוס הפעולה דומה מאוד, שהגם שב"כ המשיב טענה כי גם אחרים עושים בדפוס פעולה זה שימוש היא לא הצביעה אפילו על מקרה אחד כדוגמא, ונראה כי מדובר בשיטה הייחודית למשיב אם כי, בהינתן העובדה כי באמצעות הכרטיס נמשכו כספים על ידי אחרים סמוך לאחר גניבת הכרטיסים, הרי שניתן להניח כי המשיב פועל יחד עם אחרים ושיטה זו ייחודית להם כקבוצה עבריינית הפועלת בצוותא חדא.

העובדה כי מדובר במשיב ועוד אחרים שפעלו עמו (שזהותם לא ידועה למאשימה) אינה פוגמת בייחודיות וניתן לטעמי לומר כי מדובר בשיטת ביצוע.

22. מכאן ובהתייחס לאישומים הראשון והשני, חומר הראיות מעלה כי מדובר באירועים הכוללים מאפיינים ודמיון שכמעט זהים לאירועים המתוארים באישום השלישי, חמישי והשישי, כאלה שבכוחם לשכנע שהנאשם פעל לפי שיטה שקבע מראש ושכל מעשה ומעשה משקף את השיטה.

על סמך שיטת הביצוע, העוברת כחוט השני בין כל האישומים בכתב האישום, ולאחר שקבעתי ביחס לאישומים האחרים קיומן של ראיות לכאורה מוצקות, ניתן לטעמי, לקבוע קיומה של תשתית ראייתית לכאורית ביחס לאישומים 1-2 (באישום 1 קיים איכון של הטלפון הנייד של המשיב באזור מרכז הקניות) אם כי זו המתבססת בעיקרה על שיטת ביצוע לבדה, הן מוחלשות.

עילת מעצר

23. לא יכול להיות חולק בדבר קיומה של עילת מעצר בהינתן התחכום ריבוי העבירות ושיתוף הפעולה בין כמה עבריינים שמלבד המשיב זהותם לא ידועה למאשימה. עילת המעצר מתעצמת בהינתן עברו הפלילי של המשיב. עבר עשיר בעבירות מרמה ובתחום גניבת כרטיסי חיוב והונאת בכרטיס חיוב.

כך עולה מגזר הדין מיום 12.12.2006 (מסמך ט') ומדברי כב' השופטת כוחן חיותה, "במשך תקופה ארוכה יצא המשיב למסע מתוכנן ומתוחכם בכל רחבי הארץ במהלכו ניצל הנאשם באופן מכוון את תמימותו של נשים מבוגרות כשהוא מציג עצמו כעובד חברת חשמל קונה את אמונו ב"נשקו הסודי" במתקן שפתיים ובתחבולה, נכנס לביתן בעורמה, הסיח את דעתן וברגע של כושר ביצע זממו וגנב מתוך תיקן ארנק על תכולתו..." בהמשך עוד הוסיפה כב' השופטת כוחן "סכומי הכסף הגנובים... מתגמדים אלך מול עוגמת הנפש והנזק הנפשי שגרם לקשישות מהן נטל את ביטחונן העצמי" ועוד הוסיפה ביחס למאפייניו של המשיב "בפנינו עברין מרמה סידרתי וללא תקנה, העבירות דכאן וכן עברו המכביד מביאים אותי לכלל מסקנה, כי עסקינן בעברין המסוכן לשלום הציבור, שאינו ירא את החוק, וכל אימת שהוא מהלך חופשי הוא פוגע בציבור"

גם במקרים לפניי ניתן להיווכח כי המשיב עושה במתקן שפתיו ונכונותו לעזור לנשים מבוגרות כשאחת מהן כמעט נושקת לגיל 80, מנצל חולשתן ואמונם בו, וברגע הכושר גונב את הכרטיסים מתוך התיק, כשבהמשך, בערמה ותחכום "מוציא" מהן את קוד הכרטיס וגונב את כספן לרבות היהלום מהכספת של רוז.

אשר לעברו הפלילי של המשיב, אוסיף כי מעיון בגיליון רישומו הפלילי עולה כי זה הורשע בעבירות של מרמה, רכוש, תעבורה, אלימות, הפרת הוראה חוקית וסמים, בגינם נידון למאסר לתקופות ממושכות וכי שני מאסרים מותנים תלויים מעל ראשו, האחד בן 18 חודשים (ת"פ 2362/06) והשני בן 6 חודשים (ת"פ 4055/04). בנוסף, קיימים נגדו 4 תיקים בהם הוגשו כתבי אישום בבית המשפט השלום בבאר שבע וקירית גת בעבירות רכוש ומרמה.

עילת המעצר בעניינו הינה גבוהה באופן מיוחד.

24. לבקשת ב"כ המשיב התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר מעצר, ממנו עולה כי המשיב 1971 נשוי ואב לשלושה ילדים בטווח שבין 17-22 טרם מעצרו עבד באופן עצמאי בתחום השיפוצים והתגורר עם משפחתו בבאר-שבע.

המשיב לא שירת בצה"ל בשל מעורבותו בפליליים, התקשה להשתלב במסגרת תעסוקתית מסודרת וניהל אורח חיים שולי אשר בא לידי ביטוי במעורבות חוזרת בפליליים ובריצוי עונשי מאסר בפועל, ממאסרו הממושך האחרון השתחרר לפני כשנתיים. לאחרונה הופנה לשירות המבחן במסגרת "בית משפט קהילתי" אולם כבר נעצר בעקבות האשמות המיוחסות לו.

אשר למאפייני אישיותו הוסיף שירות המבחן מהתרשמותו כי מדובר במי שהוא בעל יכולות מילוליות גבוהות המצליח לגייס את האחר לפעול, העושה ביכולותיו המילוליות ובאמצעות סחטנות רגשית ומניפולציות על אחרים מגייס אותם לסייע לו, וכי תלותו בחומרים ממכרים מעמיקה את מעורבותו השולית ומקשה עליו לפרוץ את מעגל העבריינות בו נתון שנים רבות.

בשקלול כל הפרמטרים העריך השירות קיומה של **רמת סיכון גבוהה** להישנות התנהגות עוברת חוק באופן כללי ובפרט בתחום עבירות המרמה, ומכאן ומשלא מצא את החלופה שהוצעה בבית אמו בירוחם בפקוחה או לחלופין בביתו בפקוח אמו ואשתו, הגב' אתי ויצמן כמתאימה, לא בא בהמלצה לשחרורו.

סיכומם של דברים, בהינתן קיומן של ראיות לכאורה, עילת מעצר גבוהה באופן מיוחד והעדר חלופת מעצר שיהיה בה לאיין ממסוכנותו הרבה של המשיב, אני מורה על מעצרו עד תום ההליכים במשפטו.

**ניתנה והודעה היום כ"ג סיוון תשע"ו,
29/06/2016 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית , שופטת בכירה**